

**Vec C-606/23**

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1  
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

**Dátum podania:**

4. október 2023

**Vnútroštátny súd:**

Administratīvā apgabaltiesa

**Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:**

2. október 2023

**Žalobkyne:**

AS Tallinna Kaubamaja Grupp

AS KIA Auto

**Žalovaná:**

Konkurences padome

---

## **Predmet konania vo veci samej**

Návrh na zrušenie rozhodnutia Konkurencies padome (Rada pre hospodársku súťaž, Lotyšsko), v ktorom sa konštatujú viaceré porušenia práva hospodárskej súťaže.

## **Predmet a právny základ návrhu na začatie prejudiciálneho konania**

Vnútroštátny súd žiada na základe článku 267 ZFEÚ o výklad článku 101 ods. 1 ZFEÚ.

## **Prejudiciálne otázky**

1. Má orgán na ochranu hospodárskej súťaže v súlade s článkom 101 ods. 1 ZFEÚ povinnosť preukázať existenciu skutočných a konkrétnych obmedzujúcich účinkov na hospodársku súťaž (*actual/real restrictive effects on competition*) na účely posúdenia zakázanej dohody, ktorá stanovuje obmedzenia týkajúce sa záruky na automobily, ktoré zaväzujú alebo nútia vlastníkov automobilov vykonávať opravu a údržbu automobilu len u autorizovaných zástupcov výrobcu automobilu, a používať pri pravidelnej údržbe originálne náhradné diely tohto výrobcu, aby záruka na automobil zostala platná?
2. Je na účely posúdenia dohody uvedenej v prvej prejudiciálnej otázke podľa článku 101 ods. 1 ZFEÚ postačujúce, aby orgán na ochranu hospodárskej súťaže preukázal len existenciu potenciálnych obmedzujúcich účinkov na hospodársku súťaž (*potential restrictive effects on competition*)?

## **Uvedené ustanovenia práva Únie**

Článok 101 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ).

Oznámenie Komisie 2010/C-130/01 z 19. mája 2010 „Usmernenia o vertikálnych obmedzeniach“ (ďalej len „Všeobecné usmernenia o vertikálnych obmedzeniach“): body 96, 97, 110 a 111.

Oznámenie Komisie 2010/C-138/05 z 28. mája 2010 „Doplňujúce usmernenia o vertikálnych obmedzeniach v dohodách o predaji a opravách motorových vozidiel a o distribúcii náhradných dielov pre motorové vozidlá“, body 1, 2, 60 a 69.

## **Judikatúra**

Rozsudky Súdneho dvora:

Rozsudok z 15. decembra 1994, DLG, C-250/92, EU:C:1994:413, bod 31

Rozsudok z 28. mája 1998, Deere/Komisia, C-7/95 P, EU:C:1998:256, body 76 a 77

Rozsudok z 23. novembra 2006, Asnef-Equifax a Administración del Estado, C-238/05, EU:C:2006:734, body 49 a 50 a citovaná judikatúra

Rozsudok z 20. novembra 2008, Beef Industry Development Society a Barry Brothers, C-209/07, EU:C:2008:643, bod 17

Rozsudok zo 14. marca 2013, Allianz Hungária Biztosító a i., C-32/11, EU:C:2013:160, body 34 a 36 až 38 a citovaná judikatúra

Rozsudok z 11. septembra 2014, MasterCard a i./Komisia, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, body 161, 165 a 166 a citovaná judikatúra

Rozsudok z 26. novembra 2015, Maxima Latvija (C-345/14, EU:C:2015:784), body 29 a 30

Rozsudok Všeobecného súdu z 10. novembra 2021, Google a Alphabet/Komisia (Google Shopping), T-612/17, EU:T:2021:763, body 378 a 443

Návrhy generálneho advokáta Bobeka z 5. septembra 2019 prednesené vo veci Budapest Bank a i., C-228/18, EU:C:2019:678 bod 28 a citovaná právna teória

Návrhy generálnej advokátky Kokott z 22. januára 2020 prednesené vo veci Generics (UK) a i., C-307/18, EU:C:2020:28, body 184 a 198

## **Uvedené ustanovenia vnútroštátneho práva**

Konkurencies likums (zákon o hospodárskej súťaži): § 11 ods. 1 bod 7

## **Stručné zhrnutie skutkových okolností a konania vo veci samej**

- 1 Estónska spoločnosť AS KIA Auto je jediným autorizovaným dovozcom automobilov značky KIA v Lotyšsku. AS KIA Auto vyberá a schvaľuje autorizovaných zástupcov, ktorí predávajú automobily KIA a vykonávajú opravy v rámci záruky na náklady výrobcu alebo dovozcu.
- 2 Rada pre hospodársku súťaž začala konanie s cieľom posúdiť existenciu porušenia po prijatí sťažnosti od vlastníka automobilu, ktorému bola odmietnutá možnosť

vykonať opravu, na ktorú sa vzťahuje záruka po tom, ako si nechal opraviť svoj automobil v nezávislej opravovni.

- 3 Členovia distribučnej siete automobilov značky KIA v Lotyšsku, teda AS KIA Auto ako dovozca a autorizovaní zástupcovia (distribútori automobilov značky KIA a autorizované opravovne) zahrnuli do brožúry o údržbe a opravách pre zákazníkov záručné podmienky, v ktorých sa uvádzalo, že záruka zostáva v platnosti, pokiaľ sa údržba a oprava vozidla vykonáva výlučne v autorizovaných opravovniach a za predpokladu, že sa používajú len originálne náhradné diely KIA, a že údaje o každej údržbe musia byť potvrdené podpisom zástupcu autorizovanej opravovne. V brožúre sa tiež uvádzalo, že náhradné diely namontované nezávislými opravovňami sa nebudú vymieňať bezplatne.
- 4 Rada pre hospodársku súťaž rozhodnutím zo 7. augusta 2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) rozhodla, že správanie spoločnosti AS KIA Auto porušilo zákaz stanovený v § 11 ods. 1 bode 7 zákona o hospodárskej súťaži, a uložila jej viacero zákonných povinností a pokút.
- 5 V napadnutom rozhodnutí Rada pre hospodársku súťaž konštatovala, že minimálne od 1. januára 2004, teda viac ako 10 rokov, sa AS KIA Auto ako dovozca a autorizovaní zástupcovia (distribútori automobilov značky KIA a autorizované opravovne) dohodli na stanovení záručných podmienok, ktoré zaväzujú alebo nútia vlastníkov automobilov vykonávať počas záručnej doby všetku bežnú údržbu vozidla poskytovanú výrobcom KIA a všetky opravy, na ktoré sa nevzťahuje záruka, u autorizovaných zástupcov (opravovní) KIA, aby záruka na vozidlo zostala platná, a používať originálne náhradné diely KIA pri bežnej údržbe vykonávanej počas záručnej doby na rovnaký účel.
- 6 V napadnutom rozhodnutí sa konštatovalo, že tieto obmedzenia vytvárajú prekážky prístupu nezávislých opravovní na lotyšský trh s údržbárskymi a opravárenskými službami, na ktoré sa nevzťahuje záruka počas záručnej doby, a prístupu nezávislých výrobcov náhradných dielov na lotyšský trh s distribúciou náhradných dielov, čím obmedzujú hospodársku súťaž medzi distribútormi originálnych náhradných dielov KIA a distribútormi podobných náhradných dielov. Vylúčenie alebo obmedzenie hospodárskej súťaže, pokiaľ ide o nezávislé opravovne, poškodzuje aj spotrebiteľov, keďže znižuje ich možnosť výberu medzi viacerými poskytovateľmi opravárenských a údržbárskych služieb, čo znižuje alebo zabraňuje tlaku na ceny týchto služieb. Medzi originálnymi náhradnými dielmi predávanými a znovu predanými výrobcami automobilov a podobnými náhradnými dielmi často existujú výrazné cenové rozdiely. Spotrebiteľ má značné výhody, ak počas záručnej doby nie je obmedzené používanie podobných náhradných dielov od konkurencie rovnakej kvality.
- 7 V napadnutom rozhodnutí Rada pre hospodársku súťaž konštatovala, že v rámci siete KIA existuje vertikálna dohoda týkajúca sa záručných podmienok: 1) na to, aby záruka na automobil zostala platná sa od vlastníkov automobilov vyžaduje, aby všetku bežnú údržbu automobilov stanovenú výrobcom KIA počas záručnej

doby vykonávali výlučne autorizovaní zástupcovia KIA, čo bráni hospodárskej súťaži na trhu s opravárenskými a údržbárskymi službami; a 2) pri opravách a údržbe vykonaných počas záručnej doby sa musia používať výlučne originálne náhradné diely od výrobcu KIA, čo bráni hospodárskej súťaži na trhu s distribúciou náhradných dielov.

- 8 Rada pre hospodársku súťaž rozhodla, že sporná dohoda *obmedzuje hospodársku súťaž z hľadiska následku*, a zároveň konštatovala, že *mera dokazovania zakázanej dohody* nevyžaduje preukázanie skutočne vyvolaných účinkov. Negatívne účinky na hospodársku súťaž vyplývajú zo samotnej povahy obmedzujúcich podmienok. Podľa Rady pre hospodársku súťaž si vlastníci automobilov vždy budú želať, aby záruka zostala v platnosti, najmä v prípade výrobku, akým je automobil, ktorého oprava môže pre vlastníka predstavovať značné náklady. Rada pre hospodársku súťaž sa preto domnievala, že v prípade takých restriktívnych podmienok, aké uvedený orgán zistil v prejednávanej veci, bude vlastník tieto podmienky dodržiavať, a preto sa rozhodne nevykonať údržbu a opravy, na ktoré sa nevzťahuje záruka, v nezávislých opravovniach a neumožní pri opravách použitie náhradných dielov, ktoré nie sú originálne. V dôsledku toho sú z trhu vylúčené nezávislé opravovne a alternatívni distribútori náhradných dielov. Rada pre hospodársku súťaž preto konštatovala, že v prejednávanej veci nebolo potrebné preukázať skutočné účinky [tohto postupu].
- 9 Keďže AS KIA Auto a AS Tallinna Kaubamaja Grupp nesúhlasili s napadnutým rozhodnutím, podali proti nemu odvolanie, ktoré však Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd, Lotyšsko) rozsudkom z 10. marca 2017 zamietol.
- 10 Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments (správne kolégium Najvyššieho súdu, Lotyšsko; ďalej len „Senāts“) rozsudkom z 22. decembra 2021 (ďalej len „rozsudok Senāts“) zrušil rozsudok Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) z 10. marca 2017 a rozhodol, že keďže je úlohou samotnej Rady pre hospodársku súťaž preukázať, že došlo k porušeniu práva hospodárskej súťaže, je len na nej, aké nástroje použije na preukázanie, že došlo k porušeniu. Podľa názoru Senāts je preto na uvážení uvedenej inštitúcie, ako sa má dohoda kvalifikovať: ak nenájde dostatočne pevný základ na konštatovanie, že dohoda obmedzuje hospodársku súťaž z hľadiska cieľa, je logické, že uvedená inštitúcia sa zameria na obmedzujúce účinky dohody bez toho, aby vykonala predbežné posúdenie založené na predmete dohody.
- 11 Senāts (Najvyšší súd) dospel k záveru, že v prejednávanej veci je potrebné vyriešiť otázku, či dôvody uvedené v napadnutom rozhodnutí postačujú na preukázanie existencie dohody zakázanej z hľadiska následku. Senāts skúmal, či sa Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) v tomto ohľade riadil relevantnými kritériami, ktoré vyplývajú z právnych predpisov a judikatúry.
- 12 Senāts (Najvyšší súd) sa domnieval, že Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) pri zisťovaní, či sa v napadnutom rozhodnutí dospelo k odôvodnenému záveru, že predmetná dohoda je zakázanou dohodou z hľadiska

následku, vychádzal z kritérií posúdenia, ktoré sa mali zohľadniť v prípade zákazu z hľadiska následku, ktoré neboli správne (alebo z ich nesprávneho porozumenia). Za týchto okolností Senāts konštatoval, že Administratīvā apgabaltiesa nemohol primerane posúdiť, či bolo odôvodnenie rozhodnutia dostatočné.

### Hlavné tvrdenia účastníkov konania vo veci samej

- 13 Po vyhlásení uvedeného rozsudku Senāts Rada pre hospodársku súťaž pred Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) uviedla, že v danom prípade existuje neistota, pokiaľ ide o vymedzenie obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska následku a výklad § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži v prípadoch, keď sa zakázané dohody majú posudzovať z hľadiska následku. Podľa jej názoru jednoznačné pochopenie pojmu obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa a následku má zásadný význam pre správne uplatňovanie práva hospodárskej súťaže bez ohľadu na to, či sa uplatňuje § 11 alebo § 13 (zákaz zneužívania dominantného postavenia) zákona o hospodárskej súťaži. Podľa názoru Rady pre hospodársku súťaž sa závery obsiahnuté v rozsudku Senāts podstatne odlišujú od záverov obsiahnutých v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie, a preto obsah obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska následku a miera dokazovania vyplývajúca z tohto pojmu nie je zrejmý. Považuje preto za potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku, aby sa zabezpečila zákonná a jednotná prax (v súlade s praxou Súdneho dvora Európskej únie) do budúcnosti.
- 14 Rada pre hospodársku súťaž odkazuje aj na inú vec, a to na vec *Maxima*, v ktorej Senāts (Najvyšší súd) vydal 29. decembra 2015 rozsudok, v ktorom tento súd nielenže prijal reštriktívny výklad predmetu obmedzenia hospodárskej súťaže, ale vyjadril sa aj k potrebe preukázať skutočné účinky. Vo veci *Maxima* sa Senāts stotožnil s posúdením Súdneho dvora Európskej únie, podľa ktorého je neopodstatnené tvrdenie žalobcu, že pri posudzovaní následkov dohody sa má posudzovať len skutočne vzniknuté obmedzenie hospodárskej súťaže. Podľa názoru Rady pre hospodársku súťaž Senāts ani nemal dôvod nesúhlasiť s uplatnením § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži, keďže všeobecným cieľom odseku 1 tohto paragrafu je boj proti dohodám obmedzujúcim hospodársku súťaž bez ohľadu na ich skutočné účinky. Posúdenie účinkov vrátane potenciálnych účinkov je v takom prípade nástrojom na pochopenie povahy dohody (bez ohľadu na to, či dohoda obmedzuje hospodársku súťaž z hľadiska cieľa alebo následku), nie na posúdenie spôsobeného narušenia hospodárskej súťaže.
- 15 Rada pre hospodársku súťaž odkazuje na závery, ku ktorým sa dospelo v súvislosti s posúdením účinkov, najmä na rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-612/17, *Google Shopping*, hoci je potrebné uviesť, že tento rozsudok sa týkal porušenia článku 102 ZFEÚ. Všeobecný súd v tomto rozsudku konštatoval, že Európska komisia nie je povinná, aby okamžite alebo ako odpoveď na kontrastnú analýzu predloženú napadnutým podnikom systematicky vytvárala kontrastný

scenár v zmysle uvedenom v tomto rozsudku. To by si okrem toho vyžadovalo, aby preukázala, že predmetné správanie malo skutočné účinky, čo nie je potrebné v oblasti zneužitia dominantného postavenia, kde stačí preukázať existenciu potenciálnych účinkov. V uvedenom rozsudku sa tiež uvádza, že Komisia nebola povinná preukázať, že možné dôsledky eliminácie alebo obmedzenia hospodárskej súťaže sa skutočne prejavili, napríklad poklesom inovácií alebo existenciou zvýšenia cien, ktoré nebolo odôvodnené iným dôvodom ako nedostatkom hospodárskej súťaže.

- 16 Rada pre hospodársku súťaž sa domnieva, že podobný prístup by sa mal uplatniť aj pri uplatňovaní a výklade článku 101 ZFEÚ, a teda aj § 11 zákona o hospodárskej súťaži, keďže podľa jej názoru z uvedených záverov vo všeobecnosti vyplýva, že pri posudzovaní vplyvu dohody na hospodársku súťaž z hľadiska následku nie je možné ani vhodné obmedziť posúdenie dohody a všetkých relevantných okolností v konkrétnom prípade na určenie konkrétnych a merateľných negatívnych účinkov na hospodársku súťaž, a že takýto prístup *de facto* vylučuje možnosť orgánu na ochranu hospodárskej súťaže zabrániť existencii obmedzení hospodárskej súťaže, ktoré ešte nevyvolali negatívne účinky, ktoré by bolo možné vecne určiť.

#### **Stručné zhrnutie dôvodov návrhu na začatie prejudiciálneho konania**

- 17 Senāts (Najvyšší súd) vo svojom už citovanom rozsudku z 22. decembra 2021 odkázal na nižšie uvedenú judikatúru.
- 18 Súdny dvor pri výklade článku 81 ods. 1 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva a článku 101 ods. 1 ZFEÚ a objasnení povahy pojmov cieľ alebo následok tiež rozlišuje medzi týmito pojmi a okolnosťami, ktoré treba v každom jednotlivom prípade overiť.
- 19 Súdny dvor konštatoval, že rozlišovanie medzi „porušeniami na základe cieľa“ a „porušeniami na základe následku“ spočíva v tom, že určité formy dohôd medzi podnikmi možno považovať za škodlivé pre dobré fungovanie hospodárskej súťaže už z dôvodu ich povahy (rozsudok vo veci C-209/07, bod 17). V prípade, že sa dokáže protisúťažný cieľ dohody, nie je potrebné skúmať jej následky pre hospodársku súťaž. No v prípade, ak analýza obsahu dohody neodhalí dostatočný stupeň škodlivosti pre hospodársku súťaž, je potrebné skúmať jej účinky a na to, aby sa na ňu mohol uplatniť zákaz, sa vyžaduje zhromaždenie dôkazov potvrdzujúcich, že hospodárska súťaž bola skutočne citeľným spôsobom vylúčená, obmedzená alebo skreslená (rozsudok vo veci C-32/11, bod 34 a citovaná judikatúra).
- 20 Pokiaľ ide o určenie existencie obmedzenia z hľadiska cieľa, Súdny dvor rozhodol takto: na účely posúdenia, či dohoda obsahuje obmedzenie hospodárskej súťaže „z hľadiska cieľa“, sa treba zamerať na obsah jej ustanovení a na ciele, ktoré má dosiahnuť, ako aj na hospodársky a právny kontext, do ktorého je zasadená. V rámci posúdenia uvedeného kontextu je potrebné takisto zohľadniť povahu

dotknutých tovarov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry relevantného trhu alebo relevantných trhov. Hoci nie je potrebné preukázať existenciu úmyslu, nič nebráni tomu, aby sa tak stalo. Okrem toho na určenie, že cieľ dohody je protisúťažný, stačí, aby táto dohoda mohla spôsobiť negatívne následky pre hospodársku súťaž, to znamená že uvedená dohoda musí byť konkrétne spôsobilá vylučovať, obmedzovať alebo skresľovať hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu. Otázka, či a v akom rozsahu bol tento následok skutočne spôsobený, môže byť rozhodujúca len pre výpočet výšky pokút a pre posúdenie nároku na náhradu škody (rozsudok vo veci C-32/11, body 36 až 38 a citovaná judikatúra).

- 21 Pokiaľ ide o určenie existencie obmedzenia z hľadiska následku, Súdny dvor rozhodol takto: na posúdenie toho, či možno dohodu považovať za zakázanú z dôvodu zmien fungovania hospodárskej súťaže, ktoré sú jej dôsledkom, je potrebné preskúmať hospodársku súťaž v medziach, v akých by skutočne fungovala, ak by neexistovala sporná dohoda. Súlad dohody s pravidlami hospodárskej súťaže nemožno posudzovať abstraktne. Posúdenie následkov dohôd alebo postupov totiž zahŕňa nutnosť vziať do úvahy konkrétny rámec, do ktorého sú zaradené, najmä hospodársky a právny kontext, v ktorom pôsobia dotknutí podnikatelia, povahu dotknutých tovarov alebo služieb, ako aj skutočné podmienky fungovania a štruktúry trhu alebo relevantných trhov. Z toho vyplýva, že scenár vychádzajúci z hypotézy neexistencie predmetných dojednaní o koordinácii musí byť realistický. V tomto smere je v konkrétnom prípade možné zohľadniť pravdepodobný vývoj, ku ktorému by došlo na trhu v prípade neexistencie týchto dojednaní (rozsudok vo veci C-250/92, bod 31 a rozsudok vo veci C-382/12 P, body 161, 165 a 166 a citovaná judikatúra). Súdny dvor tiež konštatoval, že ak článok 81 ods. 1 ES neobmedzuje takéto posúdenie iba na aktuálne následky a malo by rovnako prihliadať na potenciálne následky dohody alebo predmetného postupu na hospodársku súťaž v rámci spoločného trhu, na dohodu sa nevzťahuje zákaz podľa článku 81 ES, ak sa dotýka obchodu iba bezvýznamným spôsobom (rozsudok vo veci C-238/05, bod 50 a citovaná judikatúra).
- 22 Senāts (Najvyšší súd) z tejto judikatúry vyvodil, že v prípade, ak orgán na ochranu hospodárskej súťaže dospeje k záveru, že nemôže konštatovať obmedzenie hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa, musí overiť, či dohoda vyvolala obmedzujúce účinky na hospodársku súťaž. Z toho vyplýva, že *tento orgán musí získať súbor dôkazov, ktoré preukážu, že hospodárska súťaž bola skutočne obmedzená. Tomuto orgánu totiž prináleží overiť, či dohoda skutočne vyvolala účinky obmedzujúce hospodársku súťaž*, čo by nemusel urobiť v prípade, ak sa zistí existencia obmedzenia hospodárskej súťaže z hľadiska cieľa. Na overenie tejto skutočnosti musí orgán preskúmať podmienky hospodárskej súťaže v skutočnom kontexte, v ktorom k nim dochádza bez vplyvu spornej dohody, pričom v podstate musí vykonať analýzu trhu. Toto posúdenie nesmie byť teoretické a abstraktné, ale musí vychádzať z okolností konkrétneho trhu a hospodárskej súťaže, keďže v opačnom prípade by bolo možné sa domnievať, že toto posúdenie je založené na domnienkach.



- 23 Senāts (Najvyšší súd) uviedol, že Rada pre hospodársku súťaž nevysvetlila, čo rozumie pod pojmom „potenciálne účinky“, ktorý použila, a ani ako bolo posúdenie týchto účinkov vyjadrené v rozhodnutí. V každom prípade podľa Senāts tento pojem nemožno stotožňovať s posúdením, ktoré sa vykonáva pri posúdení toho, či cieľom dohody je obmedzenie hospodárskej súťaže, pretože v opačnom prípade by zanikla hranica medzi mierou dokazovania, pokiaľ ide o cieľ a následok, čo by sa nemalo stať.
- 24 Upozornil tiež na skutočnosť, že pojem potenciálne alebo možné účinky je v judikatúre Súdneho dvora spojený s pojmom potenciálna konkurencia, a že podlieha rovnakej miere dokazovania, aká sa uplatňuje na skutočné účinky.
- 25 Senāts (Najvyšší súd) uviedol, že aj zo všeobecných usmernení o vertikálnych obmedzeniach vyplýva, že Európska komisia overuje skutočné a potenciálne účinky dohody na základe rovnakej miery dokazovania.
- 26 Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) súhlasí s Radou pre hospodársku súťaž, že vzhľadom na existenciu v zásade analogického právneho rámca a vzhľadom na uznaný cieľ zákonodarcu harmonizovať pravidlá práva hospodárskej súťaže Lotyšska a Európskej únie by sa uplatňovanie § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži nemalo líšiť od uplatňovania článku 101 ods. 1 ZFEÚ. Pri uplatňovaní § 11 ods. 1 zákona o hospodárskej súťaži je potrebné zohľadniť úvahy Súdneho dvora týkajúce sa uplatňovania článku 101 ods. 1 ZFEÚ.
- 27 Žalobkyne pred Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) uviedli, že považujú za potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálnu otázku.
- 28 Vzhľadom na to, že v prejednávanej veci účastníci konania predložili odôvodnené pripomienky k výkladu ustanovenia práva Únie, ktoré nie je také zřejmé, aby nevyvolávalo dôvodné pochybnosti, Administratīvā apgabaltiesa (Krajský správny súd) sa domnieva, že je potrebné položiť Súdnemu dvoru otázky týkajúce sa výkladu článku 101 ods. 1 ZFEÚ.